

Holka z muk

Žalman

1. Ležím na ostrově svítá bohužel,
uprostřed oceánu lidských duší,
uprostřed oceánu lidských těl,
nebe se ptám, kdo je náš spasitel.

R: Po svíci píšu slavný memoáry,
jak jsem si psával kdysi jako kluk,
hladovým vrabcům stavím z větví máry,
roky marně hledám v lukách holku z muk.

2. Ležím na ostrově s nocí do rána,
uprostřed oceánu věčných snů,
uprostřed oceánu propána,
najdeme jen stopy od andílků.